

Moesgaard-Kjeldsen: Det glæder mig at kunne berolige det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) med, at det Ekempel, han selv fremhævede, er vi enige om. Det Svar, jeg gav, peger netop i samme Retning, som det ærede Medlem ønsker, nemlig at det bliver de Jorder, som har faaet de store Fordele af Grundforbedringsarbejder, der maa sættes højere op, og den nuværende Takst fra 0 til 24 vil ikke række til, vi skal nok have en Takst fra 0 til 50, naar vi skal skride til en saadan Bonitering, thi det er rimeligt, at vi skal tage Hensyn baade til Godheden, til Muligheden for Bearbejdelsen og Omkostningerne derved, til den klimatiske Beliggenhed og meget andet, naar vi skal skride til en ny Bonitering. Saa faar vi netop den retfærdigere Basis for Paalæggelse af en Grundskat. Det tror jeg, vi kan gøre, og jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem og jeg skal blive enige om det, naar det ligger for til Behandling. Naar jeg har sagt, at en Hartkornsskat er udmærket, mener jeg, at den er udmærket, naar der er Tale om at skaffe Overensstemmelse mellem Jordernes Godhed, og det var det, der var Formaalet. Naar Hartkornsskatten i de senere Aar virkede uheldigt, hvad ogsaa jeg erkendte i mit Foredrag, var det af den Grund, at de mange Grundforbedringsarbejder havde forskellig Indflydelse, medens Skatten var fast, ikke bevægelig. Den Grundskat, vi attraar, skal være bevægelig.

Formanden: Folketingsmanden for Ribe Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Brorsen: Jeg vil kun sige til den højtærede Finansminister, at i Teorien kan han nok have Ret, men jeg er tilbøjelig til at tro, at i Praksis er det mig, der faar Ret. Naar en Mand kommer til Vurderingsmændene og siger, at han ønsker, at hans Ejendom sættes op i Værdi og ikke alene det, men at han bestemt mener, at hans Ejendom er 4—5,000 Kr. mere værd, end den blev sat til sidste Gang, er det meget vanskeligt for Vurderingsmændene — det skal den højtærede Finansminister nok faa at erfare — at gaa imod Ejeren. Noget helt andet er det, hvor en Mand ønsker en Ejendom sat ned i Værdi, saa bliver det meget lettere for Vurderingsmændene at modsætte sig hans Ønske.

Finansministeren (Brandes): Hvorvidt det i visse Kommuner, som det ærede

Medlem kender, gaar saadan til i Praksis, kan jeg naturligvis ikke bedømme. Jeg vil kun sige, at hvis der foreligger Overtalelsesmidler fra Ejernes Side, som det ærede Medlem ikke billiger, og som vi andre vel heller ikke billiger, vilde han gøre sig fortjent ved, hvis han kender det, at paavise saadanne Tilfælde offentlig eller indberette dem til Overskyldraadet. Jeg maa foreløbig gaa ud fra, at Vurderingsmændene er uimodtagelige for enhver Art Overtalelse, under hvilken som helst Form den foreligger. Enten Ejeren altsaa ved sine Ord eller ved sine Handlinger søger at paavirke dem, maa jeg gaa ud fra — og deri har jeg, som det ærede Medlem sagde, teoretisk fuldkommen Ret —, at Bestemmelsen kan ikke fraviges. Det kan være, at der sker Forsyndelser mod Bestemmelsen, at Vurderingsmændene ikke alene lader sig paavirke af, hvad Lov og Instruks byder dem, men det kan dog virkelig ikke gøre det rimeligt og naturligt for Finansministeren at fravige en Bestemmelse, som bør og skal opfyldes.

Formanden: Folketingsmanden for Ribe Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Brorsen: Den højtærede Finansminister maa huske paa, at hele Vurderingen finder Sted efter et Skøn. Derfor er jeg tilbøjelig til at tro, at naar en Ejer kommer og siger, idet han maaske giver gode Grunde derfor, at hans Ejendom er steget en 3—4,000 Kr. i Værdi, og at han ønsker, at Ejendomsskyldsætningen maa komme op paa den Højde, vil det i det praktiske Liv vise sig ret umuligt for Vurderingsmændene at sige det modsatte eller i det hele at modsætte sig Ejerenes Ønsker.

Finansministeren (Brandes): Hvis Ejeren giver gode Grunde for sin Vurdering af Ejendommen, og disse gode Grunde kan tænkes at paavirke Vurderingsmændene, er det ganske rimeligt, at de sætter hans Ejendom op. Men har han daarlige Grunde, andre Grunde end dem, der ligger i Ejendommens Værdi, Beliggenhed, Beskaffenhed o. s. v., saa bør Vurderingsmændene ikke efterkomme hans Ønsker, og de bør fritages for den Anke, som det ærede Medlem i Virkeligheden rettede imod dem her, nemlig at de lader sig — lad mig sige det rent ud — bestikke.

Formanden: Folketingsmanden for Ribe Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.